

L'HORA NOVA

D'Assistència Social

Entre els problemes que s'ha trobat plantejats la Corporació Municipal de Vic, s'hi destaca el del manteniment de diversos establiments benèfics, dels quals havem de separar l'Hospital Comarcal, ja que per tenir aquest unes obligacions de diferent ordre i per estar adscrit a la Conselleria de Sanitat, no entra en l'enjudiciament del nostre tema. Anem, per tant, a ocupar-nos dels asils que entren en la jurisdicció de la Conselleria d'Assistència Social del nostre Ajuntament.

Abans d'ara, els al·ludits establiments es mantenien, gairebé en la seva totalitat, de les rendes de llur patrimoni. Pel fet revolucionari, han canviat radicalment les normes, i, és el cert, que la seva subsistència preocupa al Municipi. En aquests moments en què s'inicia la gran transformació social i econòmica del nostre país, per bé que fins el present s'ha proveït sobre el cas de la vida dels referits establiments amb recursos que s'han tingut a mà i sense que s'hagués de sacrificar el Municipi, amb la part més directa, cal preveure l'endegament del problema abans que les càrregues més sensibles no recaiguin de ple en l'erari municipal.

Precisaríem el primer aspecte del problema, en l'estudi de la conveniència de reduir los en la mesura de les seves funcions i assimilació de característiques, sense negligir l'alt sentit de voler prescindir d'aquells altres que no responguin a les necessitats del nou ordre que s'estructura.

Tenim, per exemple, un asil per a vells que podria recollir altres persones desvalgudes que, en el moment d'ara, han trobat acolliment en edificis provisionals. Així mateix, de la Casa de Caritat i de la Misericòrdia, se'n podria fer un sol establiment. Possiblement caldria vèncer alguns obstacles per a donar forma legal a aquestes innovacions, però les creiem fac-

(Passa a la pàg. 3)

LA PETITA INDUSTRIA

En el decret de la Conselleria d'Economia, que regula les collectivitzacions, queda ben clara la decisió del Conseller, de respectar la petita indústria i el petit comerç. — Les empreses que no tinguin més de 50 treballadors no podran ésser collectivitzades sense un acord del patró i els obrers. — Cal fixar-se que són a milers els comerços i indústries que, a Catalunya, no arriben al número d'obrers que marca el decret.

Per a deixar establert un ordre que respongui a la fisonomia i a les necessitats del país, cal que les disposicions s'hi adaptin el màxim possible. Si no fos així, no seria possible una consolidació i, per consegüent, sempre hi hauria el perill d'una contra-revolució, i, per tant, el malestar i la intransquil·litat.

Per això el Conseller d'Economia i el Consell de la Generalitat, han tingut en compte que els petits industrials i comerciants són treballadors, i forçosament han d'ésser-ho, perquè, en la majoria de casos, sense el treball personal, l'empresa no es desenrotllaria i el fracàs seria segur.

La collectivització de les grans empreses s'avé amb el criteri del poble, però la collectivització de les petites indústries restaria al nou ordre un important contingent, que és necessari tenir al nostre costat. El decret a què ens hem referit, s'adapta a la realitat del país, i per això no poden tolerar-se collectivitzacions que no siguin autoritzades en l'esmentat decret, en el qual és respectada la petita indústria d'una manera clara i precisa.

Els diferents elements que integren el Consell de la Generalitat han arribat a un punt de coincidència en matèria social, i per això el decret de collectivitzacions no és la imposició de cap criteri partidista. Tots han transigit una mica i, per tant, ha estat possible elaborar un decret que segurament tindrà eficàcia. De totes maneres s'han de preveure sempre les conseqüències de les disposicions, i si es legislés en contra de l'opinió de la majoria del poble, a no tardar el mateix poble revocaria les lleis que cregués inadequades.

El temperament d'un país mediterrani i occidental és molt diferent del temperament d'un pas asiàtic, i per això cal que les lleis siguin dictades de conformitat a les exigències de cada poble. Hi ha més propietaris en la Comarca de Vic, que no hi havia en tota la Rússia dels Tsars. Això vol dir que les lleis han quedar circumscrites a la modalitat de cada poble.

Així ho ha entès el Conseller d'Economia, en publicar el decret de collectivitzacions, perquè respon a l'especial manera d'ésser de Catalunya i per això respecta i fa respectar la petita propietat, mentre compleixi la missió de col·laborar al benestar col·lectiu.

RAMON VILACÍS